

Bruxelles, den 4. maj 2018
(OR. en)

5664/18

LIMITE

CORLX 39
CFSP/PESC 68
FIN 69
RELEX 376
CONUN 139
COARM 156

I/A-PUNKTSNOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanters Komité/Rådet
Vedr.:	Retningslinjer for sanktioner – ajourføring

1. Den 8. december 2003 godkendte Rådet retningslinjer for sanktioner¹. Den seneste reviderede og opdaterede tekst til retningslinjerne blev vedtaget af Rådet den 18. december 2017².
2. Den 24. april 2018 nåede Relexgruppen (sanktioner) til enighed om yderligere elementer vedrørende definitionen af "finansiering eller finansiell bistand", som er medtaget i punkt 59a i udkastet til konsoliderede retningslinjer for sanktioner, jf. bilaget til denne note.
3. På baggrund af ovenstående opfordres De Faste Repræsentanters Komité til
 - at bekræfte enigheden om udkastet til konsoliderede retningslinjer for sanktioner, jf. bilaget til denne note
 - at anbefale, at udkastet til konsoliderede retningslinjer for sanktioner fremsendes til Rådet med henblik på vedtagelse.

¹ Retningslinjer for gennemførelse og evaluering af restriktive foranstaltninger (sanktioner) som led i EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (15579/03).

² Dok. 15598/17.

RETNINGSLINJER FOR GENNEMFØRELSE OG EVALUERING AF RESTRIKTIVE FORANSTALTNINGER (SANKTIONER) SOM LED I EU's FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK
--

I.	Indledning	4
II.	Principper	5
A.	<u>Mål</u>	5
B.	<u>Juridiske aspekter</u>	6
C.	<u>Målttede foranstaltninger</u>	8
D.	<u>Lister over målpersoner og -enheder</u>	9
E.	<u>Undtagelser</u>	12
F.	<u>Udveksling af oplysninger og rapporteringskrav</u>	13
G.	<u>Udløb eller revision af restriktive foranstaltninger</u>	14
H.	<u>Gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolutioner</u>	16
I.	<u>Kompetencer</u>	18
J.	<u>Jurisdiktion</u>	19
K.	<u>Overholdelse</u>	20
L.	<u>Opsøgende arbejde og kommunikation</u>	24

III. Standardformuleringer til brug i retsakter	Error! Bookmark not defined.
A. <u>Definitioner</u>	Error! Bookmark not defined.
B. <u>Våbenembargo</u>	Error! Bookmark not defined.
C. <u>Restriktioner for udstyr, der anvendes til intern undertrykkelse, og anden import eller eksport af bestemte former for udstyr</u>	Error! Bookmark not defined.
D. <u>Indrejserestriktioner (visum- eller rejseforbud)</u>	Error! Bookmark not defined.
E. <u>Finansielle restriktioner</u>	Error! Bookmark not defined.
F. <u>Ansvarsfraskrivelsesklausul</u>	40
G. <u>Klausul om ikkeopfyldelse af fordringer</u>	41
H. <u>Jurisdiktion</u>	Error! Bookmark not defined.
I. <u>Overtrædelser</u>	Error! Bookmark not defined.
J. <u>Udløb/Revision</u>	Error! Bookmark not defined.
IV. Overvågning og evaluering af restriktive foranstaltninger	Error! Bookmark not defined.
BILAG I: Anbefalinger i forbindelse med arbejdsmetoder for autonome EU-sanktioner	46
BILAG II Liste over udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse	57

I. Indledning

1. Den Europæiske Unions store erfaringer med at udarbejde, gennemføre, håndhæve og overvåge restriktive foranstaltninger (sanktioner) som led i FUSP³ har vist, at det er hensigtsmæssigt at standardisere gennemførelsen og styrke gennemførelsesmetoderne. Disse retningslinjer⁴ omfatter en række generelle spørgsmål og indeholder en standardformulering og fælles definitioner, som kan bruges i retsakterne til gennemførelse af restriktive foranstaltninger. Den politiske proces, der fører frem til beslutningen om at indføre eller ophæve restriktive foranstaltninger, behandles dog ikke⁵.

De vigtigste skridt frem mod vedtagelsen af Den Europæiske Unions autonome restriktive foranstaltninger og de forskellige aktørers respektive roller i denne proces er omhandlet i "Anbefalinger i forbindelse med arbejdsmetoder for autonome EU-sanktioner", der findes i bilag I til dette dokument⁶.

Desuden har EU udarbejdet en bedste praksis for effektiv gennemførelse af finansielle restriktive foranstaltninger⁷, der indeholder anbefalinger om en effektiv gennemførelse af restriktive foranstaltninger i henhold til gældende ret.

³ Se listen over gældende restriktive foranstaltninger på EU-Udenrigstjenestens websted http://eeas.europa.eu/cfsp/sanctions/index_en.htm

⁴ Første udgave af retningslinjerne blev vedtaget af Rådet den 8. december 2003 (15579/03); ajourførte udgaver blev vedtaget den 1. december 2005 (15114/05) og den 22. december 2009 (17464/09).

⁵ Med hensyn til de politiske aspekter mindes der om, at Rådet den 14. juli 2004 vedtog grundprincipper for anvendelsen af restriktive foranstaltninger (sanktioner) (10198/1/04).

⁶ Dok. 18920/12.

⁷ 8666/1/2008 REV 1.

II. Principper

A. Mål

2. Som led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik kan Rådet beslutte at indføre restriktive foranstaltninger over for tredjelande, enheder eller enkeltpersoner. Foranstaltningerne skal være i overensstemmelse med FUSP-målene, jf. artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU).
3. Visse restriktive foranstaltninger indføres af Rådet til gennemførelse af resolutioner vedtaget af FN's Sikkerhedsråd i henhold til kapitel VII i FN's pagt. For så vidt angår foranstaltninger til gennemførelse af resolutioner vedtaget af FN's Sikkerhedsråd skal EU's retsakter være helt i overensstemmelse med disse resolutioner. Dog kan EU naturligvis anvende foranstaltninger, der er mere restriktive. Når det ikke er muligt at vedtage restriktive foranstaltninger inden for FN's rammer, bør Den Europæiske Union tilskynde det internationale samfund til at yde bredere støtte til dens autonome foranstaltninger.
4. Generelt indfører EU restriktive foranstaltninger for at udvirke en ændring i en politik eller aktivitet, der gennemføres af mållandet, -landsdelen, -regeringen, -enhederne eller -personerne, i overensstemmelse med målene i Rådets FUSP-afgørelse. EU vil derfor tilpasse de restriktive foranstaltninger i henhold til udviklingen i målene i Rådets FUSP-afgørelse. I den udstrækning det er muligt og foreneligt med Den Europæiske Unions overordnede strategi over for det pågældende tredjeland, kan retsakterne om indførelse af restriktive foranstaltninger også omfatte incitament, der skal fremme den nødvendige ændring i en politik eller aktivitet. Det vil være vigtigt at sikre, at sådanne incitament ikke belønner overtrædelser. EU og dets medlemsstater bør aktivt og systematisk give meddelelse om EU-sanktioner, herunder til mållandet og dets befolkning.

5. Den enkelte foranstaltnings mål skal klart angives og være foreneligt med EU's overordnede strategi i det pågældende område. Både den overordnede strategi og det specifikke mål skal nævnes i indledningen til Rådets retsakt, der indfører foranstaltningen. Restriktive foranstaltninger er ikke økonomisk begrundede. EU bør tilstræbe at sikre, at målene er i overensstemmelse med EU's/FN's bredere politikker og foranstaltninger samt de bredere regionale politikker og foranstaltninger.
6. Retsakterne vil regelmæssigt blive taget op til fornyet vurdering, så det kan fastslås, om de vedtagne restriktive foranstaltninger er effektive i forhold til de anførte mål. Revisionen foretages af de relevante grupper og udvalg i Rådet, eventuelt på grundlag af rapporter fra EU-missionscheferne.

B. Juridiske aspekter

7. Som anført ovenfor indfører Rådet restriktive foranstaltninger som led i FUSP. Rådet vedtager først en FUSP-afgørelse i henhold til artikel 29 i TEU. De foranstaltninger, der er fastsat i denne rådsafgørelse, gennemføres enten på EU-plan eller på nationalt plan. Foranstaltninger som våbenembargo eller indrejserestriktioner gennemføres direkte af medlemsstaterne, som er juridisk forpligtede til at følge Rådets FUSP-afgørelser. Andre foranstaltninger, der helt eller delvis afbryder eller indskrænker de økonomiske forbindelser med et tredjeland, bl.a. foranstaltninger til indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer, gennemføres ved hjælp af en forordning, som Rådet vedtager med kvalificeret flertal på fælles forslag af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen i henhold til artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Europa-Parlamentet underrettes herom. Disse forordninger er bindende og finder umiddelbart anvendelse i hele EU, og de er underlagt domstolsprøvelse af Domstolen og Den Europæiske Unions Ret i Luxembourg. Rådets FUSP-afgørelser om restriktive foranstaltninger over for fysiske og juridiske personer er også underlagt domstolsprøvelse.

8. Hvis der indføres restriktive foranstaltninger, skal den juridiske kontekst klart anføres. Foruden de relevante bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde kan der også henvises til relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd eller andre gældende folkeretlige bestemmelser. Af hensyn til klarheden og gennemsigtigheden bør der gøres en indsats for at præsentere disse henvisninger så fuldstændigt som muligt.
9. Indførelse og gennemførelse af restriktive foranstaltninger skal altid ske i overensstemmelse med folkeretten. De skal respektere menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig retfærdig rettergang og retten til effektive retsmidler. De indførte foranstaltninger skal altid stå i et rimeligt forhold til deres mål.
10. Som anført ovenfor bør de restriktive foranstaltninger især udformes på baggrund af EU's pligt i henhold til artikel 6, stk. 3, i TEU til at respektere de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske menneskerettighedskonvention, og således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, som generelle principper for EU-retten.
11. De restriktive foranstaltninger skal også overholde EU's og dets medlemsstaters internationale forpligtelser, især WTO-aftalerne. Den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) og den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS) finder anvendelse på restriktive foranstaltninger, der påvirker handelen med varer eller tjenesteydelser med tredjelande. Artikel XXI i GATT giver mulighed for import- og eksportrestriktioner, der enten gælder for våben og militærudrustning eller indføres som følge af forpligtelser efter De Forenede Nationers pagt til opretholdelse af international fred og sikkerhed. Artikel XIV a i GATS indeholder en tilsvarende undtagelse. Handelsrestriktioner, der ikke falder ind under disse kategorier, skal opfylde betingelserne i hhv. artikel XX i GATT og artikel XIV i GATS og kan i nogle tilfælde være uforenelige med WTO-reglerne.
12. Hvis EU's foranstaltninger er i modstrid med EU's eller medlemsstaternes internationale forpligtelser, kan det blive nødvendigt at fastlægge en fælles strategi for håndtering af sådanne konflikter.

C. Målrettede foranstaltninger

13. De foranstaltninger, der træffes, skal være rettet mod dem, der er ansvarlige for de politikker eller handlinger, som har fået EU til at indføre restriktive foranstaltninger, og mod dem, der drager nytte af og støtter sådanne politikker og handlinger. Sådanne målrettede foranstaltninger er mere effektive end foranstaltninger, der rammer i flæng, og minimerer de negative følger for dem, der ikke er ansvarlige for de pågældende politikker eller handlinger.
14. De foranstaltninger, der anvendes i en specifik situation, skal afpasses efter de mål, de restriktive foranstaltninger har, og vil afhænge af, hvor effektive de forventes at være med hensyn til at nå disse mål under de særlige omstændigheder, og skal således afspejle EU's målrettede og differentierede tilgang. Det kan f.eks. være indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer, indrejserestriktioner, våbenembargo, embargo på udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse, andre eksportrestriktioner, importrestriktioner og flyveforbud. Der er også blevet anvendt forbud mod levering af finansielle tjenesteydelser, bl.a. i forbindelse med forbud mod eksport af bestemte produkter, og investeringsforbud. I denne forbindelse er der også blevet anvendt sektorbestemte forbud eller foranstaltninger for at forhindre misbrug af udstyr, teknologi eller software til overvågning og aflytning af internettet eller andre kommunikationsformer.

D. Lister over målpersoner og -enheder

15. Opførelsen på en liste af målpersoner og -enheder skal være i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder som fastsat i traktaten om Den Europæiske Union. Navnlig skal retten til en retfærdig rettergang for de personer og enheder, der skal opføres på listen, sikres i fuld overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols retspraksis, bl.a. for så vidt angår retten til et forsvar og princippet om effektiv retsbeskyttelse.
16. Beslutningen om målrettede restriktive foranstaltninger med hensyn til en person eller enhed kræver klare kriterier, der er nøje afpasset efter hvert enkelt tilfælde, og som skal anvendes til at bestemme, hvilke personer og enheder der skal opføres på listen, men som også skal anvendes til at slette dem fra listen igen. Disse klare kriterier fastsættes i FUSP-retsakten. Dette gælder især for indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer, både når personer opføres på listen i forbindelse med foranstaltninger mod et eller flere tredjelande, og når foranstaltningerne er rettet specielt mod enkeltpersoner og enheder.
17. Forslag til opførelse på lister skal være ledsaget af præcise og ajourførte begrundelser, der kan forsvares. Der er blevet medtaget en række anbefalinger i arbejdsmetoderne for autonome EU-sanktioner, jf. bilag I til dette dokument, der også omfatter spørgsmål vedrørende underretning og orientering om retten til at gøre sine synspunkter gældende samt praktiske spørgsmål vedrørende opførelse på lister og de-listing.
18. I tilfælde, hvor Rådets FUSP-afgørelser omfatter restriktive foranstaltninger, der ikke kun er rettet mod dem, der er ansvarlige for visse politikker eller handlinger, men også mod familiemedlemmer, bør deres børn under 18 år i princippet ikke være omfattet.
19. Personer, enheder eller organisationer, der er omfattet af finansielle sanktioner, bør klart identificeres i bilaget for at sikre, at anvendelsesområdet for sanktionerne er præcist defineret.

20. Identifikationsoplysninger er afgørende for at sikre, at målrettede restriktive foranstaltninger ikke påvirker personer og enheder, som de ikke er rettet mod, og at de er lettere for den private sektor at gennemføre. Det kan ikke udelukkes, at en persons pengemidler indefrys, eller at en person nægtes adgang, selv om det ikke var hensigten, på grund af identifikatorer, der stemmer overens med indikatorerne for en person på listen. Medlemsstaterne og Kommissionen bør indføre procedurer, der sikrer, at deres konklusioner vedrørende påstande om forveksling af identitet er konsekvente. EU's bedste praksis for effektiv gennemførelse af finansielle restriktive foranstaltninger⁸ indeholder nogle anbefalinger herom.
21. For at gøre restriktive foranstaltninger mere effektive, bør der være så mange specifikke indikatorer som muligt til rådighed, når de pågældende udpeges, og de bør offentliggøres, når de restriktive foranstaltninger vedtages. Identifikationsoplysninger om enkeltpersoner og enheder skal så vidt muligt standardiseres. For så vidt angår fysiske personer, der opføres, bør oplysningerne så vidt muligt omfatte især navne (om muligt også på originalsproget) med passende translitteration som angivet i rejsedokumenter eller translittereret i henhold til Organisationen for International Civil Luftfarts (ICAO's) standard, alias, køn, fødselsdato og fødested, nationalitet og nuværende adresse samt person- eller pasnummer. For så vidt angår grupper, juridiske personer eller enheder bør oplysningerne så vidt muligt omfatte især det fulde navn, hovedkontor, hjemsted samt registreringsdato og -nummer. En model findes som bilag til disse retningslinjer.
- 21a. Når økonomiske aktører eller andre aktører foretager screening med hensyn til foranstaltningerne vedrørende indefrysning af aktiver, kan der tages hensyn til oplysningerne vedrørende alias, der indgår i identifikationsoplysningerne, som følger:
- i) Stærke alias: alias af høj kvalitet, der anses for at have stor betydning for identifikation. Økonomiske aktører og andre aktører forventes at foretage screening på grundlag af de stærke alias.

⁸ Dok. 8666/1/08 REV 1.

ii) Svage alias: alias af lav kvalitet, der anses for at have ringe betydning for identifikation. Disse svage alias anvendes navnlig til at hjælpe økonomiske aktører og andre aktører med at bekræfte identifikationen af målpersonen.

iii) Såfremt der ikke foreligger oplysninger herom, anses det pågældende alias for at være et stærkt alias.

Et svagt alias anses for at have ringe betydning for identifikation og kan generere et stort antal falske hit, når det indføres i et computerbaseret screeningssystem. Svage alias anvendes navnlig til at hjælpe økonomiske aktører eller andre aktører med at bekræfte identifikationen af målpersonen.

Hvis der sondres mellem en svag og en stærk alias på FN-plan, bør dette også gøres i EU-retsakter. For så vidt angår EU's autonome lister bør det vurderes fra sag til sag, hvorvidt det drejer sig om en stærk eller en svag alias.

22. EU bør i alle tilfælde tilstræbe at sikre, at de identifikationsoplysninger, der gives, når en person opføres på en liste, er tilstrækkelig præcise til, at der kan ske en utvetydig identifikation af målpersonen. Når en person eller enhed er opført på listen, bør der foretages en regelmæssig revision af identifikatorerne med henblik på yderligere detaljering eller udvidelse heraf, og alle, der kan bidrage hertil, skal inddrages, især EU-missionscheferne i det pågældende tredjeland, medlemsstaternes kompetente myndigheder og agenturer og finansielle institutioner. Ajourføringer af listerne med yderligere identifikationsoplysninger foretages som fastsat i basisretsakten.

23. For så vidt angår foranstaltninger, der indebærer rejserestriktioner, er det den medlemsstat, der varetager formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union på tidspunktet for vedtagelsen af instrumentet med listerne, som er ansvarlig for at indlæse dataene i SIS. Hvis denne medlemsstat ikke er i stand til at indlæse dataene i SIS, fordi den ikke har adgang til SIS, eller fordi den ikke deltager i denne del af Schengenreglerne, vil det være den medlemsstat, der varetager formandskabet det følgende halvår, som indlæser dataene. Den medlemsstat, der foretog indberetningen, er også ansvarlig for indberetningen. Den vil navnlig til enhver tid være ansvarlig for i nødvendigt omfang at ajourføre, rette og/eller slette data⁹.
24. For at hjælpe den private sektor med at gennemføre finansielle restriktioner oprettede Kommissionen i juni 2004 et websted, der bl.a. indeholder en konsolideret liste over personer og enheder, der er omfattet af finansielle sanktioner, og en oversigt over de gældende restriktive foranstaltninger¹⁰.

E. Undtagelser

25. Det er vigtigt, at retsakterne om finansielle restriktioner, indrejserestriktioner og andre restriktive foranstaltninger indeholder bestemmelser om relevante undtagelser, så der kan tages hensyn til navnlig målpersonernes basale behov, udgifter til juridisk bistand, ekstraordinære udgifter eller eventuelle humanitære behov eller internationale forpligtelser, bl.a. som værtsnationer for internationale organisationer eller OSCE, i forbindelse med de forskellige restriktive foranstaltninger, der træffes.
26. De kompetente myndigheder bør kun indrømme undtagelser fra sag til sag, således at de kan vurdere alle interesser og fastsætte betingelser, der sikrer, at undtagelserne ikke forpurrer eller omgår den restriktive foranstaltnings mål. Undtagelserne skal indrømmes på grundlag af de relevante retsakter. Hvis der er grund til at indrømme en undtagelse fra én restriktiv foranstaltning (f.eks. finansielle restriktioner), indebærer dette ikke automatisk, at der også skal indrømmes en undtagelse fra en anden foranstaltning (f.eks. indrejserestriktioner) over for den pågældende person eller enhed (jf. afsnit III: punkt A, D og E).

⁹ Jf. dokument 8665/08.

¹⁰ http://eeas.europa.eu/cfsp/sanctions/index_en.htm

27. Hvis en undtagelsesansøgning om frigivelse eller tilrådighedsstillelse af pengemidler og økonomiske ressourcer vedrører en aktivitet, der er forbudt i henhold til den pågældende retsakt (og som ikke er omfattet af en tidligere kontraktklausul eller en tilsvarende undtagelsesbestemmelse), bør den kompetente myndighed afslå undtagelsen. Dette gælder også, selv om et afslag i sådanne situationer ikke er udtrykkeligt nævnt i den relevante undtagelsesbestemmelse.
28. I tilfælde hvor pengemidler eller økonomiske ressourcer undtagelsesvis kan frigives, for at en målperson, en målenhed eller et målorgan kan opfylde en forpligtelse i henhold til en tidligere kontrakt (jf. standardformuleringerne i punkt 86), omfatter en sådan undtagelse, når en indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer gælder for en finansiel institution eller et kreditinstitut, frigivelsen af pengemidler fra konti, der tilhører personer og enheder, som foranstaltningerne ikke er rettet mod, i den finansielle institution eller kreditinstituttet, som foranstaltningerne er rettet mod, såfremt kontiene blev åbnet før datoen for målenhedens opførelse på listen. De kompetente myndigheder bør bruge deres beføjelser på en sådan måde, at der fastsættes passende betingelser, som sikrer, at kontiene ikke fortsat anvendes som sædvanligt.

F. Udveksling af oplysninger og rapporteringskrav

29. Medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen har hver især specifikke opgaver i forbindelse med gennemførelsen og anvendelsen af de restriktive foranstaltninger. For at sikre, at disse foranstaltninger, herunder indrømmede undtagelser, anvendes konsekvent, er det afgørende, at der udveksles relevante oplysninger mellem alle berørte parter i overensstemmelse med de enkelte FUSP-afgørelser og -forordninger. EU-retsakterne bør indeholde bestemmelser om sådan udveksling af oplysninger. Medlemsstaterne anmodes om at meddele EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen de data, der er indsamlet i forbindelse med anvendelsen af disse undtagelser, for at forbedre kvaliteten af ovennævnte identifikatorer.

30. Når det i forordninger om gennemførelse af restriktive foranstaltninger fastsættes, at specifikke opgaver skal løses af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, opføres de myndigheder, som de enkelte medlemsstater har udpeget som kompetente, enten på en liste i et bilag til forordningen, eller de anføres indirekte ved i et bilag til forordningen at oplyse, hvilke websteder i de enkelte medlemsstater der indeholder oplysninger om de relevante kompetente myndigheder.

G. Udløb eller revision af restriktive foranstaltninger¹¹

31. Under hensyn til de enkelte foranstaltningers specifikke mål og alle andre relevante overvejelser bør Rådet følge situationen nøje og være klar til at foretage en specifik revision, hvis den politiske kontekst har ændret sig.
32. Regelmæssige vurderinger af sanktionsordninger, der foretages af Rådets relevante forberedende organer, eventuelt bistået af EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og missionscheferne, bør muliggøre en tilpasning af foranstaltningerne, hvor det måtte være nødvendigt, i henhold til udviklingen i de anførte mål og effektiviteten af foranstaltningerne i den forbindelse.
33. Hvis det er hensigtsmæssigt, kan specifikke kriterier, der skal opfyldes, for at de restriktive foranstaltninger kan ophæves, allerede fastsættes i retsakten, men normalt vil en god definition af foranstaltningens specifikke mål være tilstrækkelig.
34. Hvis kriterierne eller de specifikke mål for foranstaltningen ikke er opfyldt, bør den restriktive foranstaltning fortsætte, medmindre Rådet bestemmer andet. FUSP-retsakten bør derfor indeholde enten en udløbsdato eller en revisionsklausul, alt efter hvad Rådet beslutter, for at sikre, at behovet for forlængelse af restriktive foranstaltninger drøftes i tide. Udløbs- eller revisionsdatoen kan fastsættes under hensyn til relevante faktorer og overvejelser (f.eks. datoer for kommende valg eller fredsforhandlinger, der kunne indebære en ændring i den politiske kontekst).

¹¹ Punkterne i dette afsnit vedrører hovedsagelig autonome EU-sanktioner. Med hensyn til gennemførelse af sanktioner, der er vedtaget i FN, henvises der til afsnit H nedenfor, særlig punkt 42.

35. Hvis FUSP-retsakten indeholder en udløbsdato for restriktive foranstaltninger, bør Rådet forberede en aftale om dens forlængelse. For at være effektive bør restriktive foranstaltninger ophæves, når målene er nået. Tidsfristen skal derfor ses som en anledning til at tage de restriktive foranstaltninger op til revision og foretage en vurdering af, om målene er nået.
36. I tilfælde hvor FUSP-retsakten indeholder en udløbsdato, bør det normalt undgås at fastsætte en udløbsdato i forordningen til gennemførelse af FUSP-retsakten:
- eftersom forordningerne gennemfører FUSP-retsakten, skal de ophæves, hvis FUSP-retsakten ikke længere finder anvendelse¹². Forordninger bør ophæves samtidig med eller umiddelbart efter, at FUSP-retsakten ophører med at finde anvendelse. Hvis forordningerne i undtagelsestilfælde skal ophæves med tilbagevirkende kraft, er det bedst, at denne periode bliver så kort som muligt;
 - hvis en senere FUSP-retsakt forlænger foranstaltningerne, vil en ændring af forordningens udløbsdato eller vedtagelse af en ny forordning, der indeholder samme retsbestemmelser, blot føre til en administrativ byrde, hvilket bør undgås. Hvis beslutninger om forlængelse træffes i sidste øjeblik, kan der godt gå nogen tid, inden foranstaltningerne kan finde anvendelse, hvis det betyder, at en forordning først skal ændres eller vedtages.
37. Det er derfor at foretrække, at forordningen fortsat har gyldighed, indtil den ophæves. For at sikre klarhed og gennemsigtighed bør det overvejes at vedtage en konsolideret tekst¹³, når FUSP-afgørelser eller -forordninger er blevet ændret mindst tre gange¹⁴.

¹². Jf. artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

¹³ Vedtagelsen af en konsolideret tekst vil betyde, at fristen for at anfægte retsakten begynder forfra.

¹⁴ Publikationskontoret offentliggør regelmæssigt konsoliderede udgaver af EU-lovgivningens basisretsakter i EU-Tidende, herunder af retsakter om restriktive foranstaltninger, som kan hentes på EUR-Lex. De er tænkt som dokumentationsværktøjer og har ingen retskraft. Det skal bemærkes, at betragtningerne til ændringsretsakterne normalt ikke er medtaget i de konsoliderede udgaver.

H. Gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolutioner

Nye foranstaltninger

38. FN's pagt giver Sikkerhedsrådet beføjelse til at træffe afgørelse om restriktive foranstaltninger, der er bindende for alle FN-medlemmerne¹⁵, for at opretholde eller genoprette mellemfolkelig fred og sikkerhed. Det er vigtigt, at EU gennemfører sådanne restriktive FN-foranstaltninger hurtigst muligt. Dette er især vigtigt med hensyn til indefrysning af aktiver, der kan flyttes hurtigt. I sådanne tilfælde kunne de enkelte medlemsstater overveje at træffe midlertidige nationale foranstaltninger i forbindelse med finansielle foranstaltninger. EU bør tilstræbe at indføre den nødvendige gennemførelseslovgivning hurtigt og i hvert fald senest 30 dage efter vedtagelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution. I tilfælde hvor lister over opførte personer og enheder skal ajourføres for at gennemføre nye FN-beslutninger om opførelse på en liste, bør de nødvendige ændringer af EU-retsakter vedtages hurtigst muligt.
39. EU-medlemmer af FN's Sikkerhedsråd bør forsøge at sikre, at der så vidt muligt og med forbehold af deres forpligtelser i henhold til FN's pagt tages hensyn til EU's ønsker og gennemførelsesbehov, når der forhandles om en sådan resolution, jf. artikel 34 i TEU.
40. Den gældende lovgivningsprocedure kræver, at Rådet vedtager en FUSP-retsakt samt en gennemførelsesforordning, der er baseret på traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og bygger på et fælles forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen.

¹⁵ Se artikel 25 og kapitel VII i FN's pagt.

41. Med henblik på at forelægge udkast til FUSP-retsakter og fælles forslag til Rådets forordninger fra den højtstående repræsentant og Kommissionen umiddelbart efter vedtagelsen af FN's Sikkerhedsråds resolutioner er det vigtigt, at udvekslingen af oplysninger om udkast til Sikkerhedsrådets resolutioner sker hurtigt. Rådet skulle under de omstændigheder gerne kunne vedtage FUSP-retsakten og forordningen uden unødigt forsinkelse, helst samtidig eller med mindst mulig tidsforskydning mellem de to instrumenter.
42. Standardformuleringer til brug i retsakterne vil være fremmende for en hurtigere gennemførelse af restriktive FN-foranstaltninger. Når EU gennemfører FN-foranstaltninger, er det vigtigt, at standardformuleringer og fælles definitioner tilpasses Sikkerhedsrådets affattelse af resolutionen.
43. For at give EU-missionerne i New York regelmæssige oplysninger om de spørgsmål, der opstår i forbindelse med gennemførelsen i EU af FN's restriktive foranstaltninger, vil der blive forelagt feedbacknoter for EU-missionerne, når de mødes som led i artikel 34-samordningen i New York. Der bør tilskyndes til regelmæssig dialog mellem EU-missionerne i Bruxelles og New York og mellem EU- og FN-institutionerne, herunder gennem fælles seminarer, for at øge forståelsen for de pågældende spørgsmål. Det er i den forbindelse vigtigt at fremsende rapporter fra sanktionsmøder i New York til EU-missionerne i Bruxelles inden for rammerne af artikel 34-samordningen.
44. Da Sikkerhedsrådets resolutioner er bindende, kræver en effektiv gennemførelse af FN-foranstaltningerne, at der straks vedtages lovgivning. Der foreligger en særlig situation, hvis Sikkerhedsrådet beslutter at træffe foranstaltninger, der udløber på en bestemt dato. I en sådan situation er det ikke hensigtsmæssigt at anvende en udløbsdato i EU-retsakterne, fordi Sikkerhedsrådet normalt forlænger foranstaltningen lige før udløbsdatoen. Det bør imidlertid anføres, at foranstaltningerne alt efter omstændighederne vil blive ændret eller ophævet, i overensstemmelse med hvad Sikkerhedsrådet beslutter.

Udløb eller ophævelse af foranstaltninger

45. Når EU anvender restriktive foranstaltninger, der kun skal gennemføre resolutioner vedtaget af Sikkerhedsrådet, er det ikke hensigtsmæssigt, at gennemførelsesretsakterne får lov til fortsat at gælde, når Sikkerhedsrådet har besluttet, at FN-foranstaltningerne skal ophæves, og derfor bør de restriktive foranstaltninger ophæves hurtigst muligt.

Undtagelser

46. FN's Sikkerhedsråds resolutioner i henhold til kapitel VII er obligatoriske efter folkeretten. I forbindelse med EU's gennemførelse af restriktive FN-foranstaltninger, som Sikkerhedsrådet har vedtaget i form af en resolution, vil det derfor kun være muligt at indrømme undtagelser, hvis disse er i overensstemmelse med resolutionen. Her er punkt 38 relevant, også med hensyn til humanitære undtagelser for at dække målpersonernes basale behov.

Rapportering

47. Når resolutioner vedtaget af FN's Sikkerhedsråd indeholder bestemmelser om rapporteringspligt, kunne der også aflægges en fælles EU-rapport til FN om de foranstaltninger, der er truffet på EU-plan. I så fald vil medlemsstaternes rapporter og den fælles rapportering supplere hinanden.

I. Kompetencer

48. Formålet med FUSP-retsakten er at angive, hvilke restriktive foranstaltninger der anses for nødvendige for at nå målene, og at danne grundlaget for en handling fra Den Europæiske Unions side for at afbryde eller indskrænke de økonomiske eller finansielle forbindelser med det pågældende tredjeland.

Den Europæiske Union kan vedtage gennemførelsesforanstaltninger i form af en forordning baseret på artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Har EU ikke selv kompetence på området, er det de enkelte medlemsstater, der skal vedtage den lovgivning eller de gennemførelsesforanstaltninger, der er behov for.

49. Når restriktive foranstaltninger overvejes, skal Den Europæiske Unions kompetence vurderes fra sag til sag under hensyntagen til traktaternes tildeling af EU-kompetence. Den nuværende praksis er, at Rådet angiver i FUSP-retsakten, at "yderligere handling fra Unionens side er nødvendig for at gennemføre visse foranstaltninger", således at Unionens højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen kan foreslå en forordning til gennemførelse af de foranstaltninger, der falder inden for EU's kompetenceområde. Er der behov for mere præcise bestemmelser for at sikre, at alle foranstaltningerne gennemføres til tiden, skal det udtrykkeligt anføres i FUSP-retsakten, hvordan de enkelte foranstaltninger eller dele af foranstaltninger skal gennemføres.
50. I de tilfælde, hvor Den Europæiske Union har den nødvendige kompetence til at vedtage en forordning om gennemførelse af de restriktive foranstaltninger, fastslår det, at medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af bestemmelserne i forordningen, og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sanktionerne faktisk iværksættes.

J. Jurisdiktion

51. EU's restriktive foranstaltninger bør kun finde anvendelse i tilfælde, hvor der er forbindelser med EU. Disse tilfælde, som er angivet i punkt 88 i dette dokument, omfatter EU's område, medlemsstaternes luftfartøjer eller skibe, medlemsstaternes statsborgere, selskaber og andre enheder, som er stiftet eller oprettet i henhold til medlemsstaternes lovgivning, eller forretningsvirksomhed, der helt eller delvis foregår inden for EU.
52. EU vil undlade at vedtage retsakter, der har eksterritorial anvendelse, som krænker international ret. EU har fordømt den eksterritoriale anvendelse af tredjelandes lovgivning om indførelse af restriktive foranstaltninger, som har til formål at regulere virksomhed, der udøves af fysiske og juridiske personer, der hører under medlemsstaternes jurisdiktion, fordi en sådan anvendelse krænker international ret¹⁶.

¹⁶ Forordning (EF) nr. 2271/96 og fælles aktion 96/668/FUSP af 22. november 1996 vedrørende foranstaltninger til beskyttelse mod virkningerne af den eksterritoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf (EFT L 309 af 29.11.1996, s. 1 og 7).

K. Overholdelse

53. Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til at sikre, at restriktive foranstaltninger overholdes.
54. En enhed, der er stiftet i en EU-medlemsstat, må bl.a. ikke benytte et selskab, som den kontrollerer, som et middel til at omgå et forbud, heller ikke hvis det pågældende selskab ikke er stiftet i EU, eller give instrukser med henblik på noget sådant.
55. Det anses for hensigtsmæssigt, at en enhed, der er stiftet i EU, hvis det er relevant, orienterer selskaber, som den kontrollerer, om EU's nye restriktive foranstaltninger, således at der i fuldt omfang kan tages hensyn til disse foranstaltninger ved udformningen af erhvervspolitikker.

I. **Ejerskab og kontrol**

Ejerskab

- 55a. Det kriterium, der skal tages hensyn til ved vurdering af, om juridiske personer eller enheder ejes af andre personer eller enheder, er, om de pågældende er i besiddelse af mere end 50 % af ejendomsretten til enheder eller har en majoritetsinteresse i dem¹⁷. Hvis dette kriterium er opfyldt, anses de juridiske personer eller enheder for at være ejet af andre personer eller enheder.

Kontrol

- 55b. De kriterier, der skal tages hensyn til ved vurdering af, om juridiske personer eller enheder kontrolleres af andre personer eller enheder, alene eller i medfør af en aftale med andre aktionærer eller tredjemand, kan bl.a. omfatte¹⁸:

¹⁷ Kriteriet svarer til definitionen i forordning (EF) nr. 2580/2001.

¹⁸ Kriteriet svarer til definitionen i forordning (EF) nr. 2580/2001.

- a) at have ret til eller at udøve beføjelsen til at udnævne eller afsætte et flertal af medlemmerne i sådanne juridiske personers eller enheders administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer
- b) alene i kraft af udøvelsen af sine stemmerettigheder at have udnævnt flertallet af de medlemmer af juridiske personers eller enheders administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer, som har fungeret i regnskabsåret og i det foregående regnskabsår
- c) i medfør af en aftale med andre aktionærer i eller medlemmer af juridiske personer eller enheder selv at kontrollere flertallet af aktionærernes eller medlemmernes stemmerettigheder i de pågældende juridiske personer eller enheder
- d) at have ret til at udøve en dominerende indflydelse over juridiske personer eller enheder i medfør af en aftale med de pågældende juridiske personer eller enheder eller i medfør af en bestemmelse i deres vedtægter, når det efter den lovgivning, som de juridiske personer eller enheder henhører under, er tilladt, at de underkastes sådanne aftaler eller vedtægtsbestemmelser
- e) at have beføjelse til at udøve retten til at udøve en dominerende indflydelse, jf. litra d), uden at besidde denne ret¹⁹
- f) at have ret til at benytte alle eller nogle af de juridiske personers eller enheders aktiver
- g) at forvalte juridiske personer eller enheder under fælles ledelse, for hvilke der offentliggøres konsoliderede regnskaber
- h) at hæfte solidarisk for juridiske personers eller enheders finansielle forpligtelser eller garantere herfor.

Hvis disse kriterier er opfyldt, anses de juridiske personer eller enheder for at være kontrolleret af andre personer eller enheder, medmindre det modsatte kan bevises i det enkelte tilfælde.

55c. Opfyldelsen af ovennævnte kriterier for ejerskab eller kontrol kan tilbagevises i det enkelte tilfælde.

¹⁹ F.eks. ved hjælp af et dækfirma.

II. Indirekte tilrådighedsstillelse af pengemidler eller økonomiske ressourcer for udpegede personer eller enheder

55d. Hvis ejerskab eller kontrol fastslås i overensstemmelse med ovennævnte kriterier, vil pengemidler eller økonomiske ressourcer, der stilles til rådighed for personer eller enheder, der ikke er opført på listen, men som ejes eller kontrolleres af en på listen opført person eller enhed, i princippet blive anset som værende indirekte stillet til rådighed for sidstnævnte, medmindre det i det enkelte tilfælde ud fra en risikobaseret tilgang, og idet der tages højde for samtlige relevante omstændigheder, herunder nedennævnte kriterier, med rimelighed kan fastslås, at de pågældende pengemidler eller økonomiske ressourcer ikke vil blive anvendt af eller er til fordel for den på listen opførte person eller enhed.

Til de kriterier, der skal tages i betragtning, hører bl.a.:

- a) datoen for den indgåede kontrakt mellem de berørte enheder og kontraktens karakter (eksempelvis salgs-, købs- eller distributionsaftaler)
- b) relevansen af den ikke på listen opførte enheds aktivitetssektor for den på listen opførte enhed
- c) de til rådighed stillede pengemidlers eller økonomiske ressourcers karakteristika, herunder disses potentielle praktiske nytte for og ubesværede overførsel til den på listen opførte enhed.
- d) En økonomisk ressource anses ikke for at have været til fordel for en på listen opført person eller enhed, blot fordi den anvendes af en person eller en enhed, der ikke er opført på listen, med en økonomisk fortjeneste for øje, som delvis kunne tilgå en på listen opført aktionær.

55e. Det skal bemærkes, at pengemidler eller økonomiske ressourcer, der indirekte stilles til rådighed for en på listen opført person eller enhed, også kan omfatte midler stillet til rådighed for personer eller enheder, der ikke ejes eller kontrolleres af enheder, der er opført på listen.

III. Ansvarsfraskrivelse

55f. Ovennævnte elementer berører ikke ansvarsfraskrivelsesklausuler i de relevante retsakter.

IV. Udveksling af oplysninger

55g. Som fastsat i de relevante EU-forordninger²⁰ og for at lette gennemførelsen af ovennævnte vurderinger har medlemsstaterne i henhold til EU-lovgivningen pligt til at udveksle relevante oplysninger, som de råder over. Hvis en kompetent myndighed i en medlemsstat har oplysninger om, at en juridisk person eller enhed, der ikke er opført på listen, ejes eller kontrolleres af en person eller enhed, der er opført på listen, eller oplysninger, som kan påvirke den effektive gennemførelse af forbuddet mod indirekte at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed, bør den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med national lovgivning udveksle relevante oplysninger med de andre medlemsstater og Kommissionen.

55h. Uden at dette berører de gældende regler om indberetning, fortrolighed og tavshedspligt bør en økonomisk aktør, som er bekendt med, at en juridisk person eller enhed, der ikke er opført på listen, ejes eller kontrolleres af en person eller enhed, der er opført på listen, underrette den kompetente myndighed i den relevante medlemsstat og Kommissionen enten direkte eller gennem medlemsstaten.

V. Forslag til opførelse på listen

55i. Hvor det er relevant, bør den pågældende medlemsstat også foreslå, at den juridiske person eller enhed, der fastslås at være ejet eller kontrolleret af en person eller enhed, som allerede er opført på listen, opføres på listen.

²⁰ F.eks. artikel 40 og 44 i forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og artikel 29 og 30 i forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien.

L. Opsøgende arbejde og kommunikation

56. Effektiviteten af EU's restriktive foranstaltninger styrkes ved, at tredjelande vedtager lignende foranstaltninger. Derfor er det i princippet at foretrække, at sanktioner vedtages inden for rammerne af FN. Når det ikke er muligt, bør EU søge bredest mulig støtte fra det internationale samfund til at lægge pres på mållandet.
57. Når EU vedtager autonome sanktioner bør det gennem opsøgende arbejde aktivt søge at samarbejde med relevante tredjelande og om muligt få dem til at vedtage lignende foranstaltninger for at minimere substitutionseffekten og styrke virkningen af restriktive foranstaltninger. Navnlig bør kandidatlande systematisk opfordres til at tilslutte sig de foranstaltninger, som EU har indført. Desuden bør spørgsmålet om ensartet og konsistent fortolkning og effektiv gennemførelse af FN's sanktionsordninger regelmæssigt indgå i høringer af centrale partnere. EU's delegationer bør inddrages fuldt ud i denne proces.
58. EU og dets medlemsstater bør aktivt og systematisk give meddelelse om EU-sanktioner for at give dem synlighed og undgå enhver fejlfortolkning, navnlig fra den lokale civilbefolkning side. En sådan meddelelse vil også sikre størst mulig politisk virkning af foranstaltningerne. Fælles budskaber bør drøftes i den relevante geografiske arbejdsgruppe i samråd med Relexgruppen for så vidt angår de juridiske, tekniske og horisontale konsekvenser af foranstaltningerne.

III. Standardformuleringer til brug i retsakter

Standardformuleringerne i dette kapitel bør anvendes i alle relevante retsakter om restriktive EU-foranstaltninger, medmindre det er nødvendigt at anvende andre formuleringer for at gennemføre en resolution fra FN's Sikkerhedsråd korrekt.

Standardbestemmelser om undtagelser bør i givet fald tilpasses.

A. Definitioner

Nedenstående definitioner anvendes med henblik på restriktive foranstaltninger truffet af EU. Om nødvendigt vil der blive fastlagt yderligere definitioner.

59. Ved *"teknisk bistand"* forstås²¹:

"enhver form for teknisk støtte i forbindelse med reparation, udvikling, fremstilling, samling, prøvning, vedligeholdelse eller enhver anden form for teknisk tjeneste; støtten kan ydes i form af instruktion, rådgivning, oplæring, overførsel af driftskendskab og kompetencer eller konsulent-service; teknisk bistand omfatter også mundtlig bistand".

59a. Ved udtrykket *"finansiering eller finansiell bistand"* forstås:

"enhver handling, uanset det valgte middel, hvorved den pågældende person eller enhed eller det pågældende organ, betinget eller ubetinget, udbetaler eller forpligter sig til at udbetale egne midler eller økonomiske ressourcer, herunder, men ikke kun tilskud, lån, garantier, kaution, obligationer, remburs, leverandørkreditter, køberkreditter, import- eller eksportforskud og alle former for forsikring og genforsikring, herunder eksportkreditforsikring. Betaling såvel som vilkår og betingelser for betaling af den aftalte pris for en vare eller tjeneste foretaget i overensstemmelse med normal forretningspraksis udgør ikke finansiering eller finansiell bistand".

²¹ Fælles aktion 2000/401/FUSP (EFT L 159 af 30.6.2000, s. 216).

60. I tidens løb er der blevet truffet beslutning om indefrysning af pengemidler, og der er udstedt forbud imod at stille pengemidler til rådighed for nærmere angivne personer eller enheder på grundlag af følgende definitioner:

Ved "pengemidler" forstås: finansielle aktiver og fordele af enhver art, herunder, men ikke begrænset til:

- a) kontante pengebeløb, checks, pengefordringer, tratter, betalingsordrer og andre betalingsinstrumenter*
- b) indeståender i finansielle institutioner eller andre enheder, saldi på konti, tilgodehavender og tilgodehavendebeviser*
- c) børsnoterede og noterede værdipapirer og gældsinstrumenter, herunder aktier og andre ejerandele, certifikater som repræsenterer værdipapirer, obligationer, veksler, warrants, usikrede værdipapirer og derivatkontrakter*
- d) rente, udbytte eller anden form for indtægt fra aktiver eller værditilvækst hidrørende fra aktiver*
- e) kreditter, modregningsrettigheder, garantier, opfyldelsesgarantier eller andre finansielle forpligtelser*
- f) remburser, konnossementer, løsøre pantebreve*
- g) dokumenter, der godtgør en interesse i pengemidler eller økonomiske ressourcer.*

Ved "indefrysning af pengemidler" forstås: hindring af enhver form for flytning, overførsel, ændring, brug af, adgang til eller behandling af pengemidler, der ville resultere i en ændring under en hvilken som helst form med hensyn til omfang, beløb, anbringelsessted, ejerforhold, besiddelse, art eller formål eller andre ændringer, som ville gøre det muligt at bruge de pågældende pengemidler, herunder porteføljevaltning.

61. Nedenstående definitioner er blevet brugt af Rådet for indefrysning af økonomiske ressourcer og vil fortsat om nødvendigt kunne bruges i EU-retsakter.

Ved "økonomiske ressourcer" forstås: aktiver af enhver art, både materielle og immaterielle, såvel løsøre som fast ejendom, som ikke er pengemidler, men som kan bruges til at opnå pengemidler, varer eller tjenesteydelser.

Ved "indefrysning af økonomiske ressourcer" forstås: hindring af, at de på nogen måde bruges til at opnå pengemidler, varer eller tjenesteydelser, herunder, men ikke kun, ved salg, leje eller pantsætning.

62. Ved "produkter med dobbelt anvendelse" forstås:
*produkter, herunder software og teknologier, der kan anvendes til såvel civile som militære formål, samt alle varer, der kan anvendes både til ikkeeksplosive formål og til på enhver måde at fremme fremstilling af nukleare våben eller andre nukleare sprænglegemer.*²²

B. Våbenembargo

Udstyr omfattet af embargoen

63. Der er behov for en ensartet EU-ordning for våbenembargoer. Fælles holdning 2008/944/FUSP²³, der blev vedtaget den 8. december 2008, fastlægger de kriterier, som medlemsstaterne skal lægge til grund for deres politik med hensyn til kontrol af våbeneksport. I den forbindelse blev der i 2000 vedtaget en fælles liste over militært udstyr²⁴. Begrebet våbenembargo bør, medmindre andet er præciseret, fortolkes som omfattende i det mindste alle varer og teknologier på EU's fælles liste over militært udstyr.
64. Den fælles liste over militært udstyr omfatter ikke produkter, der både kan anvendes til civile og militære formål. Eksport af sådanne produkter med dobbelt anvendelse er allerede undergivet kontrol i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 428/2009²⁵. I denne forordning fastsættes det, at når medlemsstaterne tager stilling til, hvorvidt der skal udstedes eksporttilladelse, skal de bl.a. tage hensyn til deres forpligtelser i medfør af sanktioner pålagt ved en retsakt vedtaget af Rådet, ved en afgørelse truffet af OSCE eller ved en bindende resolution fra De Forenede Nationers Sikkerhedsråd.

²² Artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 af 5. maj 2009 (EUT L 134 af 29.5.2009, s. 1).

²³ EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99.

²⁴ Liste knyttet som bilag til Rådets erklæring af 13. juni 2000 i forbindelse med vedtagelsen af den fælles liste over militært udstyr, der er omfattet af Den Europæiske Unions adfærdskodeks for våbeneksport (EFT C 191 af 8.7.2000). En ajourført udgave af listen, som Rådet vedtog den 27.2.2012, er offentliggjort i EUT C 85 af 22.3.2012, s. 1.

²⁵ EUT L 134 af 29.5.2009, s. 1.

Det ligger i sagens natur (dobbel anvendelse), at en række af produkterne på listen kan anvendes til fuldt ud lovligt formål, f.eks. krypteringsprodukter anvendt til bankvirksomhed og udstyr, der kan bruges på hospitaler, i fabrikker, på universiteter og på offshore oliefelter. Et direkte forbud kan derfor få konsekvenser, der går langt ud over det oprindelige formål og være aldeles uhensigtsmæssigt. Derfor vil et forbud mod eksport af produkter med dobbelt anvendelse, der også omfatter anvendelse til civile formål, i de fleste tilfælde være alt for drastisk, medmindre der indføres begrænsninger og muligheder for passende undtagelser (ved dokumentation af legitimt formål).

Hvis en embargo af sådanne produkter alligevel anses for hensigtsmæssig, bør retsakt henviser til den fælles liste over produkter med dobbelt anvendelse, der er knyttet til forordning (EF) nr. 428/2009.

65. En standardbestemmelse om indførelse af våbenembargo kan affattes således:

"Salg, levering, overførsel eller eksport af våben og af alle typer materiel i tilknytning hertil, herunder våben og ammunition, militærkøretøjer og -udstyr, paramilitært udstyr samt reservedele til ovennævnte, fra statsborgere i medlemsstaterne eller fra medlemsstaternes områder eller ved anvendelse af skibe eller luftfartøjer, der fører deres flag, til (landets navn) forbydes, uanset om de har oprindelse i medlemsstaterne eller ej."

Teknisk bistand og andre tjenester i forbindelse med militære aktiviteter

66. Hvis der indføres en selvstændig EU-våbenembargo, der omfatter våben og ammunition, militærkøretøjer og -udstyr, paramilitært udstyr samt reservedele hertil, bør der normalt også indføres forbud mod at yde teknisk bistand i tilknytning til sådant udstyr. Desuden kan et forbud mod at finansiere eller yde finansiel støtte til våbeneksport styrke våbenembargoen.

67. En standardartikel kan affattes som følger:

Rådsafgørels

"Det er forbudt

- a) at yde teknisk bistand, udøve mæglervirksomhed²⁶ eller levere andre tjenester i tilknytning til militære aktiviteter og levering, fremstilling, vedligeholdelse og anvendelse af våben og af alle typer materiel i tilknytning hertil, herunder våben og ammunition, militærkøretøjer og -udstyr, paramilitært udstyr samt reservedele hertil direkte eller indirekte til fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer i (landets navn) eller til anvendelse i dette land*
- b) at levere finansieringsmidler eller finansiel bistand i tilknytning til militære aktiviteter, herunder navnlig gavebistand, lån og eksportkreditforsikring samt forsikring og genforsikring i forbindelse med salg, levering, overførsel eller eksport af våben og materiel i tilknytning hertil eller i forbindelse med ydelse af teknisk bistand, udøvelse af mæglervirksomhed og levering af andre tjenester i tilknytning hertil direkte eller indirekte til alle personer, enheder eller organer i (landets navn) eller til anvendelse i dette land*
- c) bevidst og forsætligt at deltage i aktiviteter, hvis formål eller virkning er at omgå forbuddene i litra a) eller b)."*

Undtagelser

68. Det kan være ønskeligt at give mulighed for at indrømme undtagelser fra forbuddet mod eksport af våben og beslægtet udstyr til humanitær brug, da bestemte typer udstyr, der er underlagt kontrol, i visse postkonfliktområder kan bidrage væsentligt til at sikre civilbefolkningens sikkerhed og til at lette den økonomiske genopbygning. Disse undtagelser bør normalt begrænses til militærudstyr, der ikke er bestemt til at dræbe, samt til eksport af beskyttelsesbeklædning til personlig brug. Undtagelserne kan om nødvendigt omfatte minerydningsudstyr og materiel til institutionsopbygning.

²⁶ Rådets fælles holdning 2003/468/FUSP af 23. juni 2003 om kontrol med våbenmæglervirksomhed (EUT L 156 af 25.6.2003, s. 79).

69. Det er ligesom ved andre undtagelser ønskeligt, at der tages stilling fra sag til sag med hensyn til eksport af militærudstyr, der ikke er bestemt til at dræbe, idet der fuldt ud tages hensyn til de kriterier, der er opstillet i adfærdskodeksen og andre EU-tekster og -retsakter. Medlemsstaterne bør kræve tilstrækkelig sikkerhed imod misbrug af en sådan eksport og om nødvendigt fastsætte bestemmelser om tilbageførsel af udstyret.
70. En standardbestemmelse om undtagelse fra forbuddet mod eksport af våben og beslægtet udstyr kunne affattes således:

"1. Artikel ... finder ikke anvendelse på:

- a) salg, levering, overførsel eller eksport af militært udstyr, der ikke er bestemt til at dræbe, men som udelukkende er til humanitær brug eller beskyttelsesbrug eller til brug for FN's og EU's institutionsopbygningsprogrammer eller EU's og FN's krisestyringsoperationer*
- b) salg, levering, overførsel eller eksport af minerydningsudstyr og materiel til brug ved minerydning*
- c) levering af finansieringsmidler eller finansiel bistand i forbindelse med sådant udstyr eller sådanne programmer og operationer*
- d) levering af teknisk bistand i forbindelse med sådant udstyr eller sådanne programmer og operationer,*

hvis sådanne udførsler på forhånd er godkendt af (den kompetente myndighed)."

71. Hvis et FN- eller EU-institutionsopbygningsprogram eller en EU- eller FN-krisestyringsoperation gør det nødvendigt, at der også eksporteres udstyr, der er bestemt til at dræbe, skal ovennævnte bestemmelse suppleres med indsættelse af *"og materiel bestemt til ..."* i litra a).

Institutionsopbygningsprogrammer og krisestyringsoperationer, der gennemføres af regionale og subregionale organisationer, kan eventuelt tilføjes under undtagelsen i litra a).

Ved FN-institutionsopbygningsprogrammer vil salg, levering, overførsel eller eksport af sådant materiel kunne gøres betinget af godkendelse i den relevante sanktionskomité under FN.

72. En standardbestemmelse om beskyttelsesbeklædning kunne affattes således:

"Artikel ... finder ikke anvendelse på beskyttelsesbeklædning, herunder skudsikre veste og militærhelme, der midlertidigt eksporteres til (land) udelukkende til personlig brug for personel fra FN eller fra EU eller dets medlemsstater, repræsentanter for medierne, humanitært hjælpepersonale, ulandsfrivillige og tilknyttet personale."

- C. Restriktioner for udstyr, der anvendes til intern undertrykkelse, og anden import eller eksport af bestemte former for udstyr

73. Hvis baggrunden for at der er indført restriktive foranstaltninger er, at der føres en intern undertrykkelsespolitik i modtagerlandet, vil det være hensigtsmæssigt at indføre forbud mod eksport og tjenester i tilknytning hertil, såsom vedligeholdelse og reparation, af bestemte former for udstyr. EU-retsakter kunne henvise til eller indeholde en godkendt liste med henblik på beslutninger om eksportembargo for former for udstyr, der vil kunne anvendes til intern undertrykkelse. Skulle Rådet træffe en sådan beslutning, findes der i bilaget en liste med henblik på eksportrestriktioner for udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse²⁷.

²⁷ I denne liste fokuseres der på udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse, og som ligger meget tæt på udstyr nævnt i EU's fælles liste over militært udstyr; den dækker ikke udstyr nævnt i EU's fælles liste over militært udstyr; den dækker ikke udstyr, der hører ind under forordning (EF) nr. 1236/2005 ("antitorturforordningen"). Med hensyn til problemer med at definere en passende grænse mellem udstyr, der er underlagt kontrol, og typisk udstyr til forbruger- og fritidsaktiviteter, indeholder listen ingen poster for varer, der måtte høre ind under almindelige forbruger- og fritidsaktiviteter.

74. En standardbestemmelse om restriktioner vedrørende udstyr, der anvendes til intern undertrykkelse, kunne affattes således:

"Det er forbudt

- a) at sælge, levere, overføre eller eksportere udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse, jf. listen i bilag I, uanset om det har oprindelse i eller uden for EU, direkte eller indirekte til fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer i [statens navn] eller til anvendelse i denne stat*
- b) at yde teknisk bistand i tilknytning til det i litra a) nævnte udstyr direkte eller indirekte til fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer i [statens navn] eller til anvendelse i denne stat*
- c) at levere finansieringsmidler eller finansiel bistand i tilknytning til det i litra a) nævnte udstyr direkte eller indirekte til fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer i [statens navn] eller til anvendelse i denne stat*
- d) bevidst og forsætligt at deltage i aktiviteter, hvis formål eller virkning er at omgå forbuddene i litra a), b) eller c)."*

75. Det kan også være hensigtsmæssigt at indføre restriktive foranstaltninger for at forhindre misbrug af udstyr, teknologi eller software til overvågning og aflytning af internettet eller andre kommunikationsformer.

76. Der er også udarbejdet andre lister i EU-regi såsom en liste over olie og olieprodukter²⁸. Fremtidige lister, der definerer rækkevidden af specifikke eksport- eller importkontrolordninger, kan udgøre en nyttig reference for specifikke eksport- eller importforbud, hvis det skønnes nødvendigt at forbyde al handel med en bestemt kategori af udstyr, der er underlagt kontrol, i forhold til et bestemt tredjeland med henblik på at nå målsætningerne for FUSP. Listerne over varer, der er omfattet af et specifikt eksport- eller importforbud, kan om nødvendigt beskrives under hensyn til beskrivelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87. Hvis dette ikke er muligt, og hvis det er hensigtsmæssigt, kan varerne beskrives på en måde, der tillader en sammenligning med beskrivelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87.
77. Undtagelserne fra sådanne foranstaltninger bør være tilstrækkelige til at muliggøre en humanitær indsats, hvor det er nødvendigt, under fuld hensyntagen til formålet med de restriktive foranstaltninger.

D. Indrejserestriktioner (visum- eller rejseforbud)

78. En række FUSP-retsakter fastsætter et indrejseforbud for bestemte statsborgere fra tredjelande, der er opført på en liste i bilaget til den enkelte retsakt.
79. Forordning (EF) nr. 539/2001 indeholder en liste over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og en liste over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget fra dette krav²⁹. Tredjelandstatsborgere, der i henhold til FUSP-afgørelser er omfattet af et rejseforbud, og som skal have visum for at rejse ind i EU, får ikke udstedt visum, hvis de anmoder om det. De skal under alle omstændigheder nægtes indrejse, hvis de møder op ved en ydre grænse. Hvis der ikke gælder nogen visumpligt, eller hvis der er udstedt et langtidsvisum eller en opholdstilladelse, kan indrejserestriktioner kræve, at medlemsstaten træffer foranstaltninger³⁰.

²⁸ Jf. bilag I til forordning (EF) nr. 1705/1998 (EFT L 215 af 1.8.1998, s. 1).

²⁹ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1. Listen er ændret ved flere lejligheder.

³⁰ Der er drøftelser i gang om oprettelse af en elektronisk konsolideret liste over personer, der er omfattet af et EU-rejseforbud.

80. En standardartikel om visum/rejseforbud og fritagelser herfra kunne affattes således:

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at begrænse indrejse i eller transit gennem deres område for de personer, der er opført på listen i bilaget, (angivelse af kriterier/kategorier, hvis disse ikke allerede er angivet i teksten).
2. *Stk. 1 forpligter dog ikke en medlemsstat til at nægte sine egne statsborgere indrejse på medlemsstatens eget område.*
3. *Stk. 1 gælder med forbehold af tilfælde, hvor en medlemsstat er bundet af en folkeretlig forpligtelse, dvs.:*
 - i) som værtsland for en international mellemstatslig organisation*
 - ii) som værtsland for en international konference, som er indkaldt af FN eller som afholdes i FN's regi, eller*
 - iii) i henhold til en multilateral aftale, hvorved der tilkendes privilegier og immuniteter eller*
 - iv) i henhold til Lateranforliget fra 1929 mellem Pavestolen (Vatikanstaten) og Italien.*
4. *Stk. 3 anses ligeledes for at gælde i tilfælde, hvor en medlemsstat er værtsland for Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).*
5. *Rådet underrettes behørigt, hver gang en medlemsstat indrømmer en fritagelse i henhold til stk. 3 eller 4.*
6. *Medlemsstaterne kan indrømme fritagelser fra foranstaltningerne i stk. 1, hvis rejsen er berettiget af tvingende humanitære hensyn eller af hensyn til muligheden for at kunne deltage i mellemstatslige møder og møder, som EU tager initiativ til eller er vært for, eller møder, hvor en medlemsstat, der varetager formandskabet for OSCE, er vært, og hvor der føres en politisk dialog, som direkte fremmer de politiske mål med restriktive foranstaltninger, herunder demokratiet, menneskerettighederne og retssikkerheden i (land).*

7. *En medlemsstat, der ønsker at indrømme fritagelser, jf. stk. 6, giver Rådet skriftlig meddelelse herom. Fritagelsen anses for at være indrømmet, medmindre et eller flere rådsmedlemmer skriftligt gør indsigelse inden for to arbejdsdage efter at have modtaget meddelelsen om den foreslåede fritagelse. Hvis et eller flere af rådsmedlemmerne gør indsigelse, kan Rådet med kvalificeret flertal beslutte at indrømme den foreslåede fritagelse.*
8. *I tilfælde hvor en medlemsstat i medfør af stk. 3, 4, 6 og 7, tillader indrejse i eller transit gennem sit område for de personer, der er opført på listen i bilaget, gælder tilladelsen udelukkende det formål, til hvilket den er udstedt, og de berørte personer."*

81. Det er klart, at når personer, der er omfattet af både en indefrysning af aktiver og et rejseforbud, får en tilladelse fra en medlemsstat i henhold til stk. 3, 4, 6 og 7 i ovenstående standardartikel, har medlemsstaterne ikke pligt til at beslaglægge pengemidler, som de pågældende har på sig og med rimelighed kan have brug for i forbindelse med det besøg, som de har fået tilladelsen til.

E. Finansielle restriktioner

82. En standardbestemmelse om indefrysning af pengemidler kunne i en retsforskrift baseret på artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde affattes således:

- "1. *Alle pengemidler og økonomiske ressourcer, som tilhører, ejes, besiddes eller kontrolleres af de [enkelte medlemmer af (land)s regering og] fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer [med tilknytning til dem]³¹, der er opført på listen i bilag X, indefrys.*
2. *Ingen pengemidler eller økonomiske ressourcer må hverken direkte eller indirekte³² stilles til rådighed for eller være til fordel for de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilag X."*

³¹ Disse tekstpassager finder i visse tilfælde ikke anvendelse (f.eks. i forbindelse med foranstaltninger mod terrorister).

³² Det skal bemærkes, at indgivelse eller fremsendelse af de nødvendige dokumenter til en bank på listen med henblik på endelig overførsel til en person, en enhed eller et organ, der ikke er opført på listen, for at udløse betalinger, der er tilladt, ikke indebærer, at pengemidler stilles til rådighed.

83. En standardartikel med undtagelser fra bestemmelserne om indefrysning af pengemidler og forbud mod at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed kunne affattes således³³:

"1. Uanset artikel(indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer tilhørende personer og enheder på listen) kan de kompetente myndigheder, jf. webstederne i bilag Y, på sådanne vilkår, som de skønner hensigtsmæssige, give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer eller til, at visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed efter at have konstateret, at de pågældende pengemidler eller økonomiske ressourcer:

- a) er nødvendige til at dække basale behov hos de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilag X, og de familiemedlemmer, som sådanne fysiske personer har forsørgerpligt over for, herunder betaling af fødevarer, husleje eller renter og afdrag på hypotekslån, medicin og lægebehandling, skatter, forsikringspræmier og offentlige forbrugsafgifter*
- b) alene er bestemt til betaling af rimelige honorarer og godtgørelse af udgifter i forbindelse med juridisk bistand*
- c) alene er bestemt til betaling af afgifter eller gebyrer til rutinemæssig forvaltning af indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer, eller*
- d) er nødvendige til afholdelse af ekstraordinære udgifter, såfremt den relevante kompetente myndighed har meddelt de øvrige medlemsstats myndigheder og Kommissionen, hvorfor den skønner, at der bør gives særlig tilladelse, mindst to uger før meddelelsen af tilladelsen*

³³ I forbindelse med gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds obligatoriske resolutioner (jf. punkt 44) skal ordlyden muligvis tilpasses.

- e) *skal betales til eller fra en konto, der indehaves af en diplomatisk mission eller konsulær repræsentation eller en international organisation, der nyder immunitet i overensstemmelse med folkeretten, for så vidt som de pågældende betalinger skal anvendes til den diplomatiske missions eller konsulære repræsentations eller internationale organisations officielle formål*³⁴
- f) *er nødvendige for at garantere menneskers sikkerhed eller beskytte miljøet."*

Medlemsstaterne underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om tilladelser, der måtte være meddelt i medfør af denne artikel.

2. *Artikel (forbud mod at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for personer og enheder på listen) gælder ikke beløb, der tilføres indefrosne konti i form af:*
- a) *renter eller anden form for afkast fra disse konti eller*
 - b) *forfaldne beløb i henhold til kontrakter, aftaler eller forpligtelser, som er indgået eller opstået forud for den dato, hvor disse konti blev omfattet af denne afgørelses/forordnings bestemmelser, eller*
 - c) *forfaldne beløb i henhold til judicielle, administrative eller voldgiftsmæssige afgørelser truffet i en EU-medlemsstat, eller som er eksigible i den pågældende medlemsstat, og*

forudsat at sådanne renter eller andre indtægter og betalinger fortsat er omfattet af artikel ... (indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer tilhørende personer og enheder, der er opført på listen)."

³⁴ Hvis restriktive foranstaltninger kan have en virkning på diplomatiske missioner og deres personale, som nyder privilegier og immuniteter (især i sager, hvor de har konti i udpegede banker), skal der tages de fornødne skridt til at sikre, at disse missioner og deres personale ikke som en konsekvens hindres i at udøve deres officielle funktioner i overensstemmelse med artikel 25 i Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser.

84. En standardartikel om kreditering af indefrosne konti kunne affattes således:

Foro

"Artikel ... (forbud mod at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen) er ikke til hinder for, at finansielle institutioner eller kreditinstitutter, der modtager pengemidler overført af tredjeparter til en konto tilhørende en person, en enhed eller et organ, der er opført på listen, krediterer de indefrosne konti med disse beløb, forudsat at de således tilførte beløb på disse konti, også indefrys. Den finansielle institution eller kreditinstituttet underretter straks de kompetente myndigheder om sådanne transaktioner."

85. En standardformulering af en særlig artikel om undtagelser for indefrysning af pengemidler og forbuddet mod at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed, når disse pengemidler eller økonomiske ressourcer er omfattet af en judiciel, administrativ eller voldgiftsmæssig afgørelse, kunne affattes således:

"Uanset artikel ... (indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer tilhørende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer på listen) kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. listen i bilag Y, give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer er omfattet af en voldgiftsmæssig afgørelse forud for den dato, hvor de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omhandlet i artikel ... (indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer tilhørende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer på listen eller forbud mod at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for sådanne personer, enheder eller organer), blev opført på listen i bilag X, eller af en judiciel eller administrativ afgørelse truffet i EU eller en judiciel afgørelse, der kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat, forud for eller efter den dato

b) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer skal udelukkende anvendes til at opfylde fordringer, der er sikret ved en sådan afgørelse eller er anerkendt som gyldige ved en sådan afgørelse, inden for de grænser, som er fastsat ved gældende lovgivning og administrative bestemmelser om sådanne fordringshaveres rettigheder

c) afgørelsen er ikke til fordel for en person, en enhed eller et organ opført på listen i bilag X

d) anerkendelse af afgørelsen må ikke ske i strid med almindelige retsprincipper i den pågældende medlemsstat.

Den kompetente myndighed underretter de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og Kommissionen om tilladelser, der meddeles i medfør af denne artikel."

86. En standardformulering af en særlig artikel om en undtagelse for tidligere kontrakter kunne affattes således:

Uanset artikel ... (indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer tilhørende personer, enheder og organer på listen) kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. webstederne i bilag Y, når personer, enheder eller organer, der er opført i bilag X, skal betale forfaldne beløb i henhold til kontrakter, aftaler eller forpligtelser, som de pågældende personer, enheder eller organer har indgået eller pådraget sig inden den dato, hvor de pågældende personer, enheder eller organer blev optaget på listen, tillade frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer på sådanne vilkår, som de finder hensigtsmæssige, når den pågældende myndighed har konstateret:

- i) at pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer skal anvendes til en betaling, der skal foretages af en person, en enhed eller et organ, som er opført på listen i bilag X*
- ii) at betalingen ikke er i strid med artikel ... (forbud mod at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for personer, enheder og organer på listen)*

Mulighed 1 - Den pågældende medlemsstat underretter mindst [x uger], før hver tilladelse meddeles, de andre medlemsstater og Kommissionen om sin beslutning og om, at den har til hensigt at meddele en tilladelse."

Mulighed 2 - Den pågældende medlemsstat underretter inden for [x uger] de andre medlemsstater og Kommissionen om sin beslutning og om hver enkelt tilladelse, der er meddelt".

Mulighed 3 - Den pågældende medlemsstat underretter de andre medlemsstater og Kommissionen om disse beslutninger og om antallet og arten af tilladelser, der er meddelt, med [x måneders mellemrum].

87. En mulig formulering af en særlig artikel om en undtagelse for humanitære behov, der kun medtages, hvis det anses for at være berettiget som følge af faktiske forhold i forbindelse med mållandet/-styret, og om nødvendigt tilpasses, kunne affattes således:

Uanset artikel ... (indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer tilhørende personer og enheder på listen) kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. webstederne i bilag ..., give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer eller til, at visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed på sådanne vilkår, som de skønner hensigtsmæssige, når de har konstateret, at tilvejebringelsen af pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer er nødvendig til humanitære formål, som f.eks. at levere eller lette levering af bistand, herunder beholdninger af lægemidler og medicinsk udstyr, fødevarer eller transport af humanitære hjælpearbejdere og relateret bistand, eller til at evakuere fra xxx.

Den pågældende medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om alle tilladelser, der er meddelt i medfør af denne artikel, senest fire uger efter meddelelsen af tilladelsen.

F. Ansvarsfraskrivelsesklausul

En standardformulering af en særlig artikel om en ansvarsfraskrivelsesklausul kunne affattes således:

1. *Fysiske og juridiske personer, enheder og organer, som gennemfører forordningen, herunder disses ledelse og personale, kan ikke på nogen måde drages til ansvar for at have indefrosset pengemidler og økonomiske ressourcer eller for at have afvist at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed, når det er gjort i god tro i forvisning om, at det er i overensstemmelse med denne forordning, medmindre det godtgøres, at indefrysningen eller tilbageholdelsen er sket som følge af forsømmelighed.*

2. *Handlinger foretaget af fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer medfører ikke nogen form for ansvar for disse, hvis de ikke vidste og ikke havde rimelig grund til at formode, at deres handlinger ville være i strid med de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning.*

G. Klausul om ikkeopfyldelse af fordringer

En mulig formulering af en særlig artikel om en klausul om ikkeopfyldelse af fordringer, der om fornødent tilpasses, kunne affattes således:

1. *Ingen fordringer må indfries i forbindelse med kontrakter eller transaktioner, hvis opfyldelse eller gennemførelse direkte eller indirekte er blevet påvirket helt eller delvis af foranstaltninger i denne forordning, herunder erstatningskrav og andre tilsvarende fordringer, såsom krav om modregning og erstatning i henhold til garanti, særlig ikke fordringer, som tager sigte på forlængelse eller indfrielse af garantier eller modgarantier, navnlig finansielle garantier eller modgarantier uanset deres form, såfremt disse fordringer gøres gældende af:*
 - a) *personer, enheder eller organer, der er opført i bilag X, Y eller Z*
 - b) *andre xxx personer, enheder eller organer, herunder den xxx regering*
 - c) *personer, enheder eller organer, som handler gennem eller på vegne af*
en af de i litra a) eller b) omhandlede personer, enheder eller organer.
2. *I forbindelse med enhver procedure vedrørende inddrivelse af en fordring påhviler det den person, der søger at få fordringen inddrevet, at bevise, at indfrielsen af fordringen ikke er forbudt i henhold til stk. 1.*
3. *Denne artikel berører ikke de rettigheder, som de i stk. 1 omhandlede personer, enheder og organer har til ved en domstol at få prøvet lovligheden af den manglende opfyldelse af kontraktlige forpligtelser i overensstemmelse med denne forordning.*

H. Jurisdiktion

88. En standardbestemmelse om, i hvilket omfang de restriktive foranstaltninger skal finde anvendelse i tilfælde, hvor der er forbindelser med EU samt med andre medlemmer af det internationale samfund, kunne affattes således:

Foror

"Denne forordning gælder:

- a) på EU's område og herunder også i dets luftrum*
- b) om bord på fly og skibe under en medlemsstats jurisdiktion*
- c) for enhver person inden for eller uden for EU's område, som er statsborger i en medlemsstat*
- d) for juridiske personer, enheder eller organer inden for eller uden for EU's område, som er stiftet eller oprettet i henhold til en medlemsstats lovgivning*
- e) for juridiske personer, enheder eller organer i relation til virksomhed, der helt eller delvis udøves i EU."*

I. Overtrædelser

89. Forordningerne om indførelse af restriktive foranstaltninger indeholder bestemmelser om sanktioner, der skal træffes i tilfælde af overtrædelser. Standardbestemmelse herom:

Foror

- "1. Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.*

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse regler hurtigst muligt efter denne forordnings ikrafttræden og underretter den om alle senere ændringer."

90. Det er ønskeligt, at restriktive foranstaltninger iværksættes hurtigst muligt. Med henblik herpå bør medlemsstaterne tilstræbe, at de regler, der er nævnt i ovenstående punkt, er på plads inden for tredive dage efter afslutningen af deres respektive nationale procedurer. Medlemsstaterne kunne også overveje at vedtage nationale bestemmelser, der fastsætter sanktioner for overtrædelse af forordninger om indførelse af restriktive foranstaltninger; sådanne bestemmelser finder anvendelse, hvis der ikke er fastsat andre bestemmelser.

J. Udløb/Revision

Råd

91. En standardudløbsklausul i tilfælde af autonome EU-sanktioner kunne affattes således:

"Denne afgørelse finder anvendelse i en ... periode. Den kan til enhver tid tages op til fornyet vurdering. Den kan om nødvendigt forlænges eller ændres, hvis Rådet fastslår, at målene ikke er nået."

92. En standardrevisionsklausul i tilfælde af autonome EU-sanktioner kunne affattes således:

Råd^{ne}

afgørelse tages op til revision ... efter vedtagelsen og derefter hvert ... Den ophæves, hvis Rådet fastslår, at målene er nået."

93. En standardændrings-/ophævelsesklausul i tilfælde af gennemførelse af resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd kunne affattes således:

Råd

"Denne afgørelse ændres eller ophæves alt efter omstændighederne i overensstemmelse med hvad Sikkerhedsrådet beslutter."

IV. Overvågning og evaluering af restriktive foranstaltninger

94. Effektiviteten af EU's restriktive foranstaltninger - og hermed EU's troværdighed - afhænger i vid udstrækning af, om de restriktive foranstaltninger gennemføres og håndhæves hurtigt og uden undtagelse i samtlige medlemsstater. For at sikre korrekt opfølgning af EU's afgørelser om indførelse af restriktive foranstaltninger er der oprettet et særligt rådsorgan med henblik på udveksling af erfaringer og udvikling af bedste praksis med hensyn til gennemførelse og håndhævelse af restriktive foranstaltninger. Gruppen af Råder vedrørende Eksterne Forbindelser træder således med jævne mellemrum sammen som Sanktionsgruppen (Relexgruppen (sanktioner)), efter behov suppleret med bl.a. eksperter fra hovedstæderne. Sanktionsgruppen (Relexgruppen (sanktioner)) har følgende mandat³⁵:

- udveksle oplysninger og erfaringer om gennemførelsen af specifikke ordninger, pålagt af EU, vedrørende restriktive foranstaltninger
- bidrage til at udvikle bedste praksis blandt medlemsstaterne med hensyn til gennemførelsen af restriktive foranstaltninger
- indsamle alle foreliggende oplysninger om påståede overtrædelser af EU's restriktive foranstaltninger og andre internationale sanktionsordninger af interesse for EU, begået af målstater, -personer og -enheder
- udveksle oplysninger og erfaringer, eventuelt også med tredjelande og internationale organisationer, om gennemførelsen af internationale sanktionsordninger af interesse for EU
- bistå med evalueringen dels af resultaterne, dels af vanskelighederne i forbindelse med gennemførelsen af ordninger vedrørende restriktive foranstaltninger

³⁵ Mandatet vedrørende Relexgruppen (sanktioner) er fastsat i 5603/04.

- udveksle oplysninger om, hvordan der kan sikres en effektiv forvaltning af ordninger vedrørende restriktive foranstaltninger, herunder af deres humanitære bestemmelser
- behandle alle relevante tekniske spørgsmål vedrørende gennemførelsen af EU's restriktive foranstaltninger.

Sanktionsgruppen (Relexgruppen (sanktioner)) har navnlig identificeret den bedste EU-praksis for effektiv gennemførelse af finansielle restriktive foranstaltninger³⁶.

95. Såvel FUSP-retsakterne som EF-forordningerne bør indeholde bestemmelser om regelmæssig rapportering om de gennemførelses- og håndhævelsesforanstaltninger, medlemsstaterne træffer for at implementere de restriktive foranstaltninger. Overvågningen på EU-plan bør muliggøre en mere sammenhængende vurdering af, hvorvidt de restriktive foranstaltninger har den virkning, de skal have for at være effektive. Dette er af afgørende betydning, hvis det drejer sig om autonome foranstaltninger, idet det danner grundlaget for beslutninger om, hvorvidt retsakterne skal forbedres, og i nogen grad beslutninger om det hensigtsmæssige i at opretholde foranstaltningerne

³⁶ 8666/1/2008 REV 1.

Anbefalinger i forbindelse med arbejdsmetoder for autonome EU-sanktioner

Restriktive foranstaltninger over for tredjelande, enkeltpersoner eller enheder er et vigtigt udenrigspolitisk redskab, som EU benytter til at forfølge sine mål i overensstemmelse med principperne for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Generelt indføres restriktive foranstaltninger for at udvirke en ændring i en politik eller aktivitet, der gennemføres af mållandet, -landsdelen, -regeringen, -enhederne eller -personerne. Der er tale om forebyggende, ikkestraffende instrumenter, som bør give EU mulighed for at reagere hurtigt på politiske udfordringer og politisk udvikling. Sanktioner bør anvendes som led i en integreret og omfattende politisk tilgang, der omfatter politisk dialog, supplerende tiltag og andre instrumenter. EU og dets medlemsstater bør aktivt og systematisk give meddelelse om EU-sanktioner, herunder til mållandet og dets befolkning.

Foranstaltningerne bør være rettet mod de politikker og midler, hvormed de føres, og mod dem, der er ansvarlige for de politikker eller handlinger, som har fået EU til at indføre sanktioner. Sådanne målrettede foranstaltninger bør minimere de negative følger for dem, der ikke er ansvarlige for de pågældende politikker eller handlinger, navnlig den lokale civilbefolkning eller lovlige aktiviteter i eller med det pågældende land. De politiske mål med og kriterier for de restriktive foranstaltninger bør defineres klart i retsakter. Det giver EU mulighed for at fastsætte betingelserne for, at sanktionerne kan ændres eller ophæves. Foranstaltningernes karakter vil afhænge af deres mål og af, hvor effektive de forventes at være med hensyn til at nå disse mål under de specifikke omstændigheder, og vil således afspejle EU's målrettede og differentierede tilgang.

Restriktive foranstaltninger skal respektere menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig retfærdig rettergang og retten til effektive retsmidler i fuld overensstemmelse med EU's retsinstansers retspraksis. De indførte foranstaltninger skal stå i et rimeligt forhold til deres mål.

Ensartet og konsistent fortolkning og effektiv gennemførelse af de restriktive foranstaltninger er afgørende for at sikre, at de er effektive med hensyn til at nå det ønskede politiske mål.

Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) bør spille en central rolle i udarbejdelsen og revisionen af sanktionsordninger samt i de kommunikationsaktiviteter og opsøgende aktiviteter, der ledsager sanktionerne, i tæt samarbejde med medlemsstaterne, de relevante EU-delegationer og Kommissionen.

Forslag til restriktive foranstaltninger

1. Forslag til restriktive foranstaltninger, herunder forslag til opførelse på lister eller de-listing i forbindelse med landespecifikke, autonome EU-sanktioner, bør forelægges af medlemsstaterne eller EU-Udenrigstjenesten. Disse forslag bør udgøre en del af den bredere politiske strategi, som Rådet har vedtaget. De bør i princippet udsendes gennem COREU med den rette sikkerhedsklassifikation.
2. Forslagenes politiske aspekter og bredere parametre bør derefter drøftes i den relevante regionale arbejdsgruppe med bistand fra sanktionseksperter fra EU-Udenrigstjenesten og eksperter fra Kommissionen og Rådets Juridiske Tjeneste. Hvis det er relevant, drøfter Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité forslagene og giver politiske retningslinjer til de berørte arbejdsgrupper, navnlig om, hvilken type foranstaltninger der vælges til den videre behandling.
3. Missionscheferne, der befinder sig i det eller de berørte lande, vil om nødvendigt blive anmodet om at rådgive om forslagene til restriktive foranstaltninger eller yderligere opførelse på lister. Kommissionens tjenestegrene vil ligeledes om nødvendigt blive anmodet om at rådgive om specifikke foranstaltninger, der hører under Unionens kompetence.
4. Alle de juridiske, tekniske og horisontale aspekter af de foreslåede restriktive foranstaltninger bør drøftes i Relexgruppen. Forslagene til Rådets afgørelse om indførelse af restriktive foranstaltninger og til Rådets forordning om fastlæggelse af specifikke foranstaltninger, der hører under Unionens kompetence, forelægges til drøftelse i Relexgruppen af henholdsvis EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen. De to retsakter skulle gerne forelægges Coreper og formelt vedtages af Rådet samtidig eller med mindst mulig tidsforskydning mellem de to instrumenter.

Forslag til opførelse på lister

Identifikatorer

5. Forslag til autonom opførelse på lister bør være klare og utvetydige. De skal navnlig sigte mod at indeholde tilstrækkelige detaljerede oplysninger (identifikatorer), således at en afgørelse om opførelse på en liste, når den er trådt i kraft, kan gennemføres effektivt af de økonomiske aktører og nationale myndigheder (f.eks. banker og konsulater). Identifikationsoplysninger er også afgørende for at sikre, at restriktive foranstaltninger ikke påvirker personer og enheder, som de ikke er rettet mod. For så vidt angår fysiske personer, skal oplysningerne sigte mod at omfatte især navne (om muligt også på originalsproget og med passende translitteration), herunder alias, fødselsdato og fødested, nationalitet, pasnummer og id-kortnummer, køn, adresse, hvis denne er kendt, og stilling eller erhverv. For så vidt angår grupper, juridiske personer eller enheder skal sådanne oplysninger sigte mod at omfatte navne, registreringssted og -dato, registreringsnummer og forretningssted. Datoen for opførelse på listen bør også anføres. En model findes som bilag.
6. Det påhviler først og fremmest dem, der forelægger forslaget, at komme med sådanne identifikatorer. Andre delegationer bør bidrage til denne proces. Input fra missionschefer, der befinder sig i det eller de berørte lande, vil blive indhentet, hvis det er hensigtsmæssigt.

Grunde til opførelse på en liste

7. Forslag til autonom opførelse på lister bør omfatte individuelle og specifikke grunde til den enkelte opførelse. Formålet med grundene er så konkret som muligt, at anføre, hvorfor Rådet ved udøvelsen af sit skøn finder, at den berørte person, gruppe eller enhed falder ind under de udpegelseskriterier, der er fastlagt ved den relevante retsakt, under hensyn til målene for foranstaltningerne som udtrykt i dens indledning.
8. Det påhviler først og fremmest dem, der forelægger forslaget, at komme med sådanne grunde. Andre delegationer bør bidrage til denne proces. Input fra missionschefer, der befinder sig i det eller de berørte lande, vil blive indhentet, hvis det er hensigtsmæssigt.

9. Grundene til opførelse på lister fastlægges endeligt af Relexgruppen på grundlag af de elementer, der drøftes i den regionale arbejdsgruppe. Relexgruppen kan om nødvendigt anmode om yderligere oplysninger fra den regionale arbejdsgruppe med henblik på at sikre, at opførelserne er juridisk holdbare og behørigt begrundede.
10. Disse grunde bør principielt angives i en særskilt kolonne i bilaget til retsakten med listen over de personer, grupper og enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger. Da denne retsakt offentliggøres i EU-Tidende, bør disse grunde kunne offentliggøres. Hvis det undtagelsesvis vurderes, at grundene til opførelse på listen af hensyn til privatlivets fred eller sikkerhedshensyn ikke egner sig til at blive offentliggjort, skal de meddeles den berørte person, gruppe eller enhed særskilt.

Meddelelse om opførelse på en liste

11. Meddelelsen af afgørelsen og grundene til opførelsen på listen sker ved en skrivelse, hvis det er hensigtsmæssigt, eller ved offentliggørelse af en bekendtgørelse i EU-Tidende (C-udgaven) samme dag som offentliggørelsen af den pågældende retsakt med oplysning om, at Rådet på anmodning vil fremsende grundene til opførelsen på listen. En bekendtgørelsesmodel findes som bilag. Meddelelsen underretter de berørte personer, grupper og enheder om deres ret til at gøre indsigelse og anmode om, at Rådets afgørelse tages op til revision, samt deres ret til at indbringe Rådets afgørelse for Den Europæiske Unions Ret i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i EU-traktaterne.

Arbejdsgruppens arbejde

12. Den kompetente arbejdsgruppe bistås om nødvendigt af eksperter fra andre rådsarbejdsgrupper.
13. Arbejdsgruppens arbejde er fortroligt. Dette er især vigtigt i sager, hvor de restriktive foranstaltninger omfatter indefrysning af aktiver. Der bør tages de fornødne skridt til at sikre behandlingens fortrolige karakter, navnlig med hensyn til fremsendelse af forslag.

14. Formanden for den pågældende arbejdsgruppe tilrettelægger møder, hvis og når det er nødvendigt. Efter drøftelserne i arbejdsgruppen kan formanden anmode om godkendelse af den foreslåede opførelse på lister eller de-listing ved en stiltiende samtykkeprocedure på arbejdsgruppeniveau. Delegationerne bør have tilstrækkelig tid til at gennemgå forslagene, inden de drøftes, under hensyn til de vedtagne politiske krav, der kan have indflydelse på tidsplanen for forslaget. Retsakter kan, hvis de haster, vedtages ved skriftlig procedure.

Revision af foranstaltningerne

15. Revisionen af autonome EU-sanktioner eller EU-sanktioner, der supplerer FN-sanktioner, bør ske med regelmæssige mellemrum i overensstemmelse med bestemmelserne i de relevante retsakter. Regelmæssige vurderinger af sanktionsordninger, der foretages af de relevante arbejdsgrupper og Relexgruppen med bistand fra EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og missionscheferne, bør muliggøre en tilpasning af foranstaltningerne, hvor det måtte være nødvendigt, i henhold til udviklingen i de anførte mål og effektiviteten af foranstaltningerne i den forbindelse.
16. Ensartet og konsistent fortolkning og effektiv gennemførelse af de restriktive foranstaltninger er et afgørende element, der sikrer, at de er effektive med hensyn til at nå de ønskede politiske mål. Medlemsstaterne underretter hinanden om de foranstaltninger, der træffes i henhold til de relevante retsakter, og udveksler andre relevante oplysninger, som de råder over, i forbindelse med disse retsakter, navnlig oplysninger om overtrædelser og håndhævelsesspørgsmål samt nationale domstoles domme. Oplysninger om indefrosne konti og beløb bør også meddeles i overensstemmelse med de relevante lovkrav. Desuden underretter medlemsstaterne hinanden om eventuelle undtagelser, der indrømmes i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i retsakterne. Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten bør inddrages fuldt ud i denne proces. Rådets Juridiske Tjeneste bør underrette de relevante arbejdsgrupper og Relexgruppen om alle relevante domme afsagt af EU's domstole.
17. Det etablerede forum for Relexgruppen (sanktioner) og det uformelle såkaldte sanktionsforum bør anvendes af medlemsstaterne og deres eksperter til behandling af spørgsmål om fortolkning og gennemførelse.

Behandling af anmodninger om de-listing

18. Individuelle anmodninger om de-listing bør behandles, så snart de modtages, i overensstemmelse med den gældende retsakt og EU's bedste praksis for effektiv gennemførelse af restriktive foranstaltninger³⁷.
19. Generalsekretariatet for Rådet fungerer som postkasse for anmodninger om de-listing. Enhver indsigelse mod eller anmodning om fornyet behandling af en opførelse på en liste skal med den tilhørende dokumentation forelægges skriftligt for Rådet for Den Europæiske Union i overensstemmelse med den revisionsproces, der er fastsat i den relevante sanktionsordning, og som forklaret i den medfølgende bekendtgørelse, der offentliggøres i EU-Tidende, eller meddelelsskrivelsen, hvis adressen er kendt.
20. Når Rådssekretariatet modtager sådanne anmodninger, forelægger det dem for den kompetente regionale arbejdsgruppe til drøftelse på grundlag af en foreløbig analyse, der er foretaget af EU-Udenrigstjenesten og Rådets Juridiske Tjeneste. De juridiske, tekniske og horisontale aspekter af anmodningerne om de-listing og EU's svar drøftes i Relexgruppen.

Opsøgende arbejde og kommunikation

21. Effektiviteten af restriktive foranstaltninger er direkte knyttet til tredjelandes vedtagelse af lignende foranstaltninger. Derfor er det i princippet at foretrække, at sanktioner vedtages inden for rammerne af FN. Når det ikke er muligt, bør målet være at få så stor en del af det internationale samfund som muligt til at lægge pres på mållandet.

³⁷ Punkt 17 i 8666/1/08.

22. Når EU vedtager autonome sanktioner bør det gennem opsøgende arbejde aktivt søge at samarbejde med relevante tredjelande og om muligt få dem til at vedtage lignende foranstaltninger for at minimere substitutionseffekten og styrke virkningen af restriktive foranstaltninger. Navnlig bør kandidatlande systematisk opfordres til at tilslutte sig de foranstaltninger, som EU har indført. Desuden bør spørgsmålet om ensartet og konsistent fortolkning og effektiv gennemførelse af FN's sanktionsordninger regelmæssigt indgå i høringer af centrale partnere. EU's delegationer bør inddrages fuldt ud i denne proces.
23. EU og dets medlemsstater bør aktivt og systematisk give meddelelse om EU-sanktioner for at give dem synlighed og undgå enhver fejlfortolkning, navnlig fra den lokale civilbefolkningsside. En sådan meddelelse vil også sikre størst mulig politisk virkning af foranstaltningerne. Fælles budskaber bør drøftes i den relevante geografiske arbejdsgruppe i samråd med Relexgruppen for så vidt angår de juridiske, tekniske og horisontale konsekvenser af foranstaltningerne.
-

Skabelon til brug som model for opstilling af lister over personer, grupper og enheder, der er genstand for restriktive foranstaltninger

A. Skabelon til brug som model for opstilling af en liste over personer, der er omfattet af restriktive foranstaltninger

Efternavn, fornavn (om muligt også på originalsproget og med passende translitteration):

Kaldenavn:

Fødselsdato:

Fødested (by, land):

Nationalitet:

Pasnummer eller id-kortnummer (herunder udstedelsesland samt udstedelsesdato og -sted):

Køn:

Adresse (gadenavn, husnummer, postnummer, by, land):

Stilling eller erhverv:

Andre oplysninger (f.eks. faders og moders navn, fiskalt nummer, telefon- eller faxnummer):

B. Skabelon til brug som model for opstilling af en liste over grupper og enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger

Navn:

Hjemsted:

Registreringsdato:

Registreringsnummer:

Hovedkontor:

Andre oplysninger:

BEKENDTGØRELSESMODEL

Rådet for Den Europæiske Union

Følgende oplysninger bekendtgøres hermed for de personer, enheder og organer, der er anført i bilaget til Rådets afgørelse [nummer] af [dato]³⁸.

Rådet for Den Europæiske Union har fastslået, at de personer, enheder og organer, der forekommer på ovennævnte liste, opfylder kriterierne i artikel ... i Rådets forordning (EF) xxx/200 af xx.xxxx om ...³⁹, og de er derfor ved ovennævnte afgørelse medtaget i bilag XX til den forordning.

Forordningen fastsætter bl.a., at alle midler, andre finansielle aktiver og økonomiske ressourcer, der tilhører de berørte personer, enheder eller organer, indefrys, og at der hverken direkte eller indirekte må stilles pengemidler, andre finansielle aktiver og økonomiske ressourcer til rådighed for dem.

Disse personer, enheder og organer gøres opmærksom på muligheden for at indgive en anmodning til de kompetente myndigheder i den eller de relevante medlemsstater, jf. de websteder, der er anført i forordningens bilag XX, med henblik på at opnå tilladelse til at anvende indefrosne midler i forbindelse med vitale behov eller specifikke betalinger (jf. artikel XX i forordningen).

De berørte personer, enheder eller organer kan til Rådet indgive en anmodning med tilhørende dokumentation om, at afgørelsen om at opføre dem på ovennævnte liste tages op til fornyet overvejelse.

³⁸ EUT L ...

³⁹ EUT L ...

Alle sådanne anmodninger stiles til følgende adresse: Council of the European Union, General Secretariat, DG C Coordination, Rue de la Loi 175, B-1048 Bruxelles.

De berørte personer og enheder gøres ligeledes opmærksom på muligheden for at indbringe Rådets afgørelse for Den Europæiske Unions Ret på de betingelser, der er fastsat i artikel 275, stk. 2, og artikel 263, stk. 4 og 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Liste over udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse

Udstyr, jf. artikel (X), der kan anvendes til intern undertrykkelse

1. Følgende skydevåben, ammunition og tilbehør hertil:
 - 1.1 Skydevåben, der ikke er underlagt ML 1 og ML 2 i EU's fælles liste over militært udstyr
 - 1.2 Ammunition, der er specielt konstrueret til skydevåben nævnt i 1.1, og specielt konstruerede komponenter hertil
 - 1.3 Sigteanordninger, der ikke er underlagt EU's fælles liste over militært udstyr
2. Bomber og håndgranater, der ikke er underlagt EU's fælles liste over militært udstyr
3. Følgende køretøjer:
 - 3.1 Køretøjer udstyret med vandkanoner, der er specielt konstrueret eller modificeret med henblik på bekæmpelse af optøjer
 - 3.2 Køretøjer, der er specielt konstrueret eller modificeret til at blive elektrificeret for at afvise angribere
 - 3.3 Køretøjer, der er specielt konstrueret eller modificeret til at fjerne barrikader, herunder entreprenørustyr med ballistisk beskyttelse

- 3.4 Køretøjer, der er specielt konstrueret til transport eller overførsel af fængslede personer og/eller fanger
- 3.5 Køretøjer, der er specielt konstrueret til at indsætte mobile barrierer
- 3.6 Komponenter til de køretøjer, der er nævnt i 3.1 - 3.5, og som er specielt konstrueret med henblik på bekæmpelse af optøjer

Note 1 Dette punkt omfatter ikke køretøjer, der er specielt konstrueret med henblik på brandbekæmpelse

Note 2 Under punkt 3.5 forstås ved udtrykket "køretøjer" også påhængsvogne.

4. Følgende eksplosive stoffer og beslægtet udstyr:

- 4.1 Udstyr og anordninger specielt konstrueret til at iværksætte eksplosioner med elektriske eller ikke-elektriske midler, herunder tændapparater, detonatorer, sprængkapsler, boostere og detonationslunter, og specielt konstruerede komponenter hertil, bortset fra dem, der er specielt konstrueret til specifik handelsbrug, der består i styring eller betjening ved hjælp af sprængstof af andet udstyr eller anordninger, hvis funktion ikke er at fremkalde eksplosioner (f.eks. air bag-pumper i biler, elektriske overspændingssikringer i sprinklerudløsere)
- 4.2 Retlinet afskæring af sprængladninger, der ikke er underlagt EU's fælles liste over militært udstyr
- 4.3 Følgende andre sprængstoffer, der ikke er underlagt EU's fælles liste over militært udstyr, og beslægtede stoffer
 - a. amatol
 - b. nitrocellulose (indeholdende mere end 12,5 % nitrogen)
 - c. nitroglycol
 - d. pentærythritoltetranitrat (PETN)
 - e. picrylchlorid
 - f. 2,4,6-trinitrotoluen (TNT)

5. Følgende beskyttelsesudstyr, der ikke er underlagt ML 13 i EU's fælles liste over militært udstyr:
- 5.1 Armerede beskyttelsesdragter, der giver ballistisk beskyttelse og/eller beskyttelse mod knivoverfald
- 5.2 Hjelme, der giver ballistisk beskyttelse og/eller beskyttelse mod fragmentationsbomber, hjelme til brug under optøjer, skjolde til brug under optøjer og ballistiske skjolde
- Bemærkning Dette punkt omfatter ikke:*
- udstyr specielt konstrueret til sportsaktiviteter
 - udstyr specielt konstrueret med henblik på kravene til sikkerhed på arbejdspladsen
6. Simulatorer, bortset fra dem, der er underlagt ML 14 i EU's fælles liste over militært udstyr, til træning i anvendelsen af skydevåben og specielt udformet software hertil
7. Natoptagelses- og termalt afbildningsudstyr og billedforstærkerrør, bortset fra det, der er underlagt EU's fælles liste over militært udstyr.
8. Barberbladspigtråd
9. Militærknive, kampknive og bajonetter med en bladlængde på mere end 10 cm
10. Produktionsudstyr specielt konstrueret til de emner, der er nævnt i denne liste
11. Speciel teknologi til udvikling, produktion eller anvendelse af de emner, der er nævnt i denne liste.
-